

Připomínkové místo	Ust. zákona	Připomínka	Vypořádání připomínky (AKBBB)
Jihomoravský kraj	§ 14 odst. 5 písm. a)	Předmětné ustanovení (tedy výzva k doplnění chybějících údajů o žadateli) se vztahuje k vyřizování <u>žádosti</u> o poskytnutí informace. Ustanovení § 16a zákona č. 106/1999 Sb., které je návrhem do § 14 odst. 5 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. doplněno, však upravuje institut stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace (tedy něco jiného, než je žádost o informaci). Cit.: „(5) Povinný subjekt <u>posoudí žádost</u> a: a) brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu <u>vyřízení žádosti</u> o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14a, 15, 16a, 17 a 17a vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne <u>podání žádosti</u> , aby žádost doplnil; nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, <u>žádost odloží</u> .“	S připomínkou souhlasíme i s jejím odůvodněním, odkaz na §16a není přesný, proto tento odkaz textu návrhu novely zákona vypouštíme.
	§ 17 odst. 3	Text navrhuje upravit takto: „V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace ve lhůtě pro vyřízení žádosti . Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Povinný subjekt v oznámení stanoví žadateli lhůtu k úhradě nákladů, která nesmí být kratší než 15 dní ode dne doručení oznámení. Oznámení lze odeslat žadateli nejpozději posledního dne lhůty pro poskytnutí informace. Lhůtou podle předcházející věty se rozumí lhůta stanovená tímto zákonem nebo postupem podle tohoto zákona. Lhůta pro úhradu nákladů neběží po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady dle § 16a odst. 1 písm. d).“ Návrh v § 20 odst. 4 (nově) navrhuje při postupu podle zákona č. 106/1999 Sb. použít ustanovení správního řádu	S obsahem připomínky souhlasíme; jedná se o vhodné zjednodušení textu zákona. Pouze bychom doporučili ponechat původní termín „lhůta pro poskytnutí informace“, který je ostatně užíván i v návrhu Ministerstva vnitra – gestora tohoto zákona. Bude upraveno v textu zákona, přičemž první věta tohoto ustanovení by měla znít: „V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli nejpozději před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace“.

		<p>„o počítání času“, tedy § 40 správního řádu, který ve svém odstavci 1 stanoví: „Pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu,</p> <p>a) nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běhu lhůty již nastala,</p> <p>b) končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; není-li v měsíci takový den, končí lhůta posledním dnem měsíce,</p> <p>c) případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, 25) je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin,</p> <p>d) je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.“ S ohledem na uvedené se domníváme, že přeškrtnuté věty jsou nadbytečné.</p>	
	§ 17 odst. 4	<p>Použité slovní spojení „žádost na poskytnutí informace“ bychom nahradili slovy „žádost o poskytnutí informace“</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ad) „žádost na poskytnutí informace“ – s touto částí připomínky souhlasíme;

		<p>(zákon č. 106/1999 Sb. hovoří o žádosti o informace nebo o žádosti o poskytnutí informace, nikoliv však o žádosti na poskytnutí informace).</p> <p>Návrh počítá s možností „zpětvzetí žádosti o informace“ – vzhledem k tomu, že uvedený procesní postup stávající znění zákona č. 106/1999 Sb. dosud nezná, v případě takového postupu podle správního řádu je žádoucí tuto skutečnost výslovně uvést i v § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.; dále bude žádoucí vyřešit i formu takového sdělení.</p> <p>Povinnost žadatele sdělit povinnému subjektu do 10 dní ode dne doručení oznámení o požadované úhradě za poskytnutí informace, že svou žádost bere zpět, nebude, dle našeho názoru, v praxi prosta problémů. Lze předpokládat, že informační povinnost žadatele, že o informace již nemá zájem, nebude tímto začasté dodržována (ať již vědomě nebo z nedbalosti), a tím se značně navýší agenda vymáhání pohledávek a administrativa s tím spojená.</p>	<p>bude ve finálním návrhu zohledněna.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ad) termín „zpětvzetí žádosti“ – s touto připomínkou v zásadě souhlasíme, náležitosti a podmínky zpětvzetí žádosti budou v předmětném ustanovení doplněny. • Ad lhůta 10 dní pro sdělení, že žádost je vzata zpět: existence této lhůty je naprosto klíčová pro možnost vzniku automatického nároku na náhradu nákladů spojených s poskytnutím informací – žadateli musí být s ohledem na ochranu jeho oprávněných zájmů poskytnuta dostatečná lhůta k tomu, aby povinnému subjektu sdělil, že za podmínek požadované úhrady poskytnuté informace již nežádá. Bez poskytnutí této přiměřené lhůty by byl vznik „automatického nároku“ na náhradu nákladů takřka nemyslitelný a zřejmě i ústavně nekonformní.
	§ 17 odst. 5	Doporučujeme doplnit za slovo „vydal“ i slova „ke dni podání žádosti o informace“.	Připomínku akceptujeme, návrh bude v souladu s ní upraven.
	§ 17 odst. 6	V souvislosti s odesláním oznámení o úhradě žadateli se počítá s „přerušením“ lhůty stanovené v § 14 odst. 5 písm. d) a odst. 7; možnost „přerušení“ lhůty však může v praxi činit povinnému subjektu potíže a proto pro poskytnutí informací žadateli po provedené úhradě doporučujeme výslovně uvést novou konkrétní lhůtu či aplikovat „přiměřenou lhůtu“ dle § 6 správního řádu; bude-li např. oznámení odesláno žadateli v poslední den lhůty pro poskytnutí informací dle výše uvedených ustanovení, nebude patrně v silách povinného subjektu po provedení přísl. úhrady ze strany žadatele již dodržet	<ul style="list-style-type: none"> • Připomínka je sice poměrně relevantní, nicméně nedoporučujeme navržený text upravovat nejen s ohledem na jeho žádoucí přehlednost, ale rovněž s ohledem na níže uvedené odůvodnění. • Skutečně může nastat situace, že povinný subjekt zašle oznámení o úhradě v poslední den lhůty a může mít tedy praktické problémy s řádným a včasným poskytnutím informace, pokud obdrží požadovanou úhradu (na tento problém

		lhůtu pro poskytnutí informací;	<p>jsme ostatně již upozorňovali v neformálním připomínkovém řízení s kompetentními odborníky z MV ČR). Je však odpovědností povinného subjektu, aby oznámení o úhradě neposílal poslední den lhůty (aspoň aby tak nečinil systematicky, neboť tak de facto prodlužuje dobu, během níž žadatel na požadovanou informaci čeká), a měl by tak v souladu se zásadami dobré správy činit „co nejdříve“. Pokud tak nečiní, měl by nést odpovídající negativní důsledky.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Navíc připuštění i případného a výjimečného prodlení s poskytnutím informace v délce jednoho či dvou dnů je z pohledu zaručení co nejširšího práva široké veřejnosti na informace vhodnější než v zákoně aprobované (a zřejmě i automatické) prodlužování lhůty pro poskytnutí informace o pevně stanovený počet dní či o další „přiměřenou lhůtu“.
	§ 17 odst. 8	Domníváme se, že stávající znění („ <i>Úhrada je příjmem povinného subjektu.</i> “) je výstižné (a jednoduché). Má snad navržené znění znamenat něco jiného, než skutečnost, že úhrada a záloha budou příjmy příslušného povinného subjektu? Proto doporučujeme použít slova „ <i>rozpočtu, z něhož je hrazena činnost povinného subjektu</i> “ nahradit slovy „povinného subjektu“.	Navržená úprava byla původně navržena MV ČR, a to s ohledem na fakt, že ústřední správní orgány, které jsou rovněž povinnými subjekty ve smyslu zákona, jsou de facto navázány pouze na státní rozpočet (svým vlastním rozpočtem nedisponují) a navržená úprava tedy přesněji popisuje již v této chvíli existující peněžní toky. Proto připomínku nesdílíme.
	§ 17a	V celém ustanovení je třeba použít dikci § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., tedy <u>úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací</u> (název § 17a návrhu hovoří o „ <i>mimořádném vyhledání informací</i> “, § 17a odst. 1	<ul style="list-style-type: none"> • Ad) nejednotná dikce – s připomínkou souhlasíme, text bude v návrhu zákona upraven • Ad) zavedení zálohy na úhradu

		<p>návrhu hovoří o „<i>mimořádně náročném vyhledávání</i>“ či § 17a odst. 4 návrhu hovoří o „<i>rozsáhlém vyhledání informací</i>“).</p> <p>Doporučujeme zavést možnost požadovat zálohu na úhradu jakýchkoliv nákladů dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb.; v praxi je totiž právě úhrada za tzv. mimořádně rozsáhlé vyhledávání spojena s obtížností dokazování a bude tak při navrhované úpravě zřejmě často předmětem stížností žadatelů (s tím bude souviset i nárůst agendy vymáhání pohledávek u povinného subjektu z důvodu zavedené povinnosti úhrady nákladů žadatelem).</p>	<p>jakýchkoliv nákladů: Při návrhu zavedení institutu zálohy pouze na náhradu nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informace předkladatel sledoval následující cíl: zajištění alespoň minimálního peněžního plnění ve chvíli, kdy reálně nemůže odhadnout skutečnou výši nákladů na poskytnutí informace (př: před samotným vyhledáním požadované informace povinný subjekt de facto nemůže žadateli sdělit např. kolik stran bude nutno zkopírovat, kolik hodin taková činnost zabere apod.). Zajištění naplnění tohoto cíle má právě institut zálohy. Poté, co žadatel zálohu uhradí a povinný subjekt požadovanou informaci vyhledá, měl by povinný subjekt být schopen vyčíslit přesně <u>celkovou výši nákladů na poskytnutí informace</u> a tuto skutečnost ve smyslu § 17 odst. 3 žadateli oznámit. Vymahatelnost celkového takového nároku by pak měla být zajištěna v souladu s ustanovením § 17 odst. 4 (vznik automatického nároku, pokud nedojde ke zpětvzetí žádosti). Proto zavedení zálohy na náhradu celkových nákladů spojených s poskytnutím informace nedoporučujeme.</p>
	§ 17a odst. 1	<p>Druhou větu považujeme za nesrozumitelnou, doporučujeme znění upravit následovně: „<i>Výše požadované zálohy nesmí přesáhnout 60% odhadovaných nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací a může činit nejvýše</i></p>	<p>Připomínku považujeme za relevantní, text bude i s ohledem na další připomínky ostatních krajů přiměřeně upraven.</p>

		1 000 Kč.“.	
	§ 17a odst. 4	Použitá slova „skutečné a účelně vynaložené náklady“ doporučujeme nahradit slovy „skutečné účelně vynaložené náklady“.	S připomínkou souhlasíme, text bude upraven.
	§ 17a odst. 5	Slova „nebo postupem podle tohoto zákona“ bychom vypustili (mohou být lhůty stanoveny „postupem podle tohoto zákona“?).	S připomínkou souhlasíme, text bude upraven.
	§ 20 odst. 4	Na konci písm. b) je třeba spojku „a“ vypustit a nahradit ji čárkou, na konci písm. c) je třeba doplnit písmeno (spojku) „a“ a na konci písm. d) by neměla být čárka. V § 20 odst. 4 písm. c) návrhu je - oproti znění zákona č. 106/1999 Sb. - nesprávně použito slovo „pro“ (zákon č. 106/1999 Sb. používá předložku „v“). Bude-li § 20 odst. 4 doplněn v rámci aplikace správního řádu o „ustanovení o počítání času a doručování“, jeví se jako vhodné znění § 20 odst. 4 písm. c) upravit tak, že z něj budou vypuštěna slova „počítání lhůt, doručování a“;	<ul style="list-style-type: none"> S formálními připomínkami souhlasíme, budou zapracovány s vypuštěním slov „počítání lhůt, doručování“ v § 20 odst. 1 písm. c) souhlasíme
	§ 20 odst. 4 písm. d)	Skutečnost, že se v uvedených případech bude vydávat (správní) rozhodnutí, by měla být promítnuta i do samotného znění § 14 odst. 5, § 17 a § 17a zákona č. 106/1999 Sb., resp. návrhu (tato ustanovení však hovoří o tom, že žádost povinný subjekt odloží). Domníváme se však, že v uvedených případech není nutné vydávat (formalizované) správní rozhodnutí, ale je postačující žádost („neformálním sdělením“ povinného subjektu) odložit.	Zavedení povinnosti vydávat rozhodnutí o odložení žádosti v souladu se správním řádem a možnost jeho přezkumu v souladu se správním řádem (opravné prostředky) je dle názoru předkladatelů v zájmu ochrany zájmů žadatelů a je pojistkou proti možnému zneužití nově zaváděných oprávnění povinných subjektů. Na základě připomínek některých ostatních krajů a rovněž MV ČR, zejména s ohledem na přehlednost právní úpravy, byla aplikace režimu správního řádu rozšířena na veškeré případy rozhodnutí o „odložení“ žádosti předvídané zákonem.
Zlínský kraj	§ 17a	<u>Zavedení institutu zálohy na úhradu nákladů</u> Doporučujeme zvážit, zda zavedení možnosti požadovat zálohu na úhradu nákladů je opravdu nezbytným krokem v procesu vyřizování žádosti o poskytnutí informací,	<ul style="list-style-type: none"> Při návrhu zavedení institutu zálohy pouze na náhradu nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informace předkladatel sledoval

		<p>neboť jeho praktická aplikace by mohla narážet na celou řadu obtíží. Dle našeho názoru toto řešení významným způsobem navýší administrativní náročnost, tj. zvýší počet podaných stížností. Z hlediska postavení nadřízeného orgánu se nám jeví jako problémové ustanovení i zavedení pojmu „odhad předpokládaných nákladů“; předložená právní úprava vůbec neřeší situaci vzniklých „menších nákladů“ než 60% odhadovaných nákladů na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací (zda by byla povinnost vrátit přeplatek z úřední povinnosti nebo na žádost, v jaké lhůtě a zda by byla povinnost vydat rozhodnutí, atd.)</p> <p><u>Závěr:</u></p> <p>Vzhledem k tomu, že uplatnění zálohy na úhradu nákladů připadá v úvahu především při realizaci institutu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, který však považujeme od počátku za problematický, přikláníme se ke stanovení <u>paušální úhrady nákladů</u>.</p>	<p>následující cíl – zajištění alespoň minimálního peněžního plnění ve chvíli, kdy reálně nemůže odhadnout skutečnou výši nákladů na poskytnutí informace (př: před samotným vyhledáním požadované informace povinný subjekt de facto nemůže žadateli sdělit např. kolik stran bude nutno zkopírovat, kolik hodin taková činnost zabere apod.). Zajištění naplnění tohoto cíle má právě institut zálohy. Poté, co žadatel zálohu uhradí a povinný subjekt požadovanou informaci vyhledá, měl by povinný subjekt být schopen vyčíslit přesně celkovou výši nákladů na poskytnutí informace a tuto skutečnost ve smyslu § 17 odst. 3 žadateli oznámit. Vymahatelnost celkového takového nároku by pak měla být zajištěna v souladu s ustanovením § 17 odst. 4 (vznik automatického nároku, pokud nedojde ke zpětvzetí žádosti). Navrhovaný institut zálohy by tedy měl zejména zajistit ochranu povinných subjektů před zjevně šikanózními a nepřiměřeně rozsáhlými žádostmi o poskytnutí informací – tento institut by tedy měl pomoci omezit jeden z nejpálčivějších problémů současné právní úpravy.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Je pouze oprávněním povinných subjektů (nikoli povinností) tohoto institutu využívat; pokud budou povinné subjekty přesvědčeny, že tento institut jim přinese pouze zvýšení administrativní náročnosti,
--	--	---	---

			<p>nemusejí jej využívat.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Je samozřejmé a vyplývá to z obecných právních zásad, že pokud skutečná výše nákladů na mimořádně rozsáhlé vyhledání informací nedosáhne výše požadované zálohy, bude povinný subjekt tento rozdíl povinen žadateli vrátit, neboť by jinak na jeho straně vzniklo bezdůvodné obohacení. • Zavedení paušální náhrady nedoporučujeme, neboť by tato úhrada mohla být aplikována na úkor žadatelů a mohla by rovněž vést k bezdůvodnému obohacení
Moravskoslezský kraj	§ 20 odst. 4 písm. d)	<p>K návrhu o odložení žádosti vydávat rozhodnutí a podřadit toto rozhodování správnímu řádu</p> <p>Přestože pro institut odkládání žádosti je podle našeho názoru stávající režim „sdělení“ a řešení případného nesouhlasu žadatele ve stížnostním režimu plně dostačující a v praxi nečinící potíže, v zásadě se však ani nebráníme předloženému návrhu. Stejný procesní režim by pak měl být nastaven i pro případ odložení žádosti z důvodu nepříslušnosti povinného subjektu /§ 14 odst. 5 písm. c) zákona/. Odpovídající změny v tomto smyslu však v příslušných ustanoveních zákona - § 14 odst. 5 písm. c), § 16a – nejsou navrhovány.</p>	Tato připomínka byla plně akceptována
	§ 17a	<p>Terminologická nejednotnost předloženého návrhu</p> <p>Upozorňujeme na terminologickou nejednotnost předloženého návrhu. Např. v nadpisu § 17a uvedeno „mimořádné vyhledání informací“, v odst. 1 větě čtvrté tohoto ustanovení pak „mimořádně náročné vyhledání“ namísto „mimořádně rozsáhlé vyhledání informací“.</p>	Tato připomínka byla plně zohledněna v úpravě předloženého návrhu

		Obdobně např. ve vztahu k označení „záloh“ – v textu se objevují pojmy „záloha na náklady za ...“, „záloha na úhradu nákladů spojených s ...“ apod.	
	§ 17a odst. 2	Stanovení lhůty pro uplatnění požadavku na zaplacení zálohy - § 17a odst. 2 Platné znění zákona užívá při stanovování lhůt téměř výhradně kalendářních dnů, z tohoto důvodu doporučujeme text „uplynutím pátého pracovního dne ode dne doručení žádosti...“ nahradit textem „uplynutím sedmého dne ode dne doručení žádosti...“.	Tuto připomínku spíše nedoporučujeme zohlednit, neboť navržený text stanoví přesněji maximální lhůtu pro uplatnění požadavku na zálohu; ostatně tato úprava byla aprobována de facto při předběžném připomínkovém řízení ze strany MV ČR, gestora předmětné právní úpravy.
	§14 odst. 5 písm. a)	Doplňování výčtu případů/ustanovení, kdy je možné vyzývat k doplnění údajů o žadateli - § 14 odst. 5 písm. a) Takovéto doplnění považujeme za nadbytečné, z dikce ustanovení je zřejmé, že se jedná o demonstrativní výčet – viz „zejména“. Navíc máme za to, že doplnění odkazu na ust. § 16a není na místě, neboť ustanovení § 16a se vztahuje již na proces vyřizování stížností, zatímco možnost výzvy doplnění upravená v ust. § 14 odst. 5 písm. a) je směřována k postupu vyřizování žádosti.	S předmětnou připomínkou částečně souhlasíme, bude vypuštěn odkaz na § 16a.
	§ 20 odst. 4	Úprava ustanovení o podřazení úkonů podle zákona správnímu řádu - § 20 odst. 4 Je-li navrhováno obecné užití ustanovení správního řádu o počítání času a doručování, pak by z písm. c) tohoto ustanovení měla být vypuštěna slova „počítání lhůt, doručování a“.	S připomínkou souhlasíme
	§ 17 odst. 8	Ustanovení o příjemci zálohy - § 17 odst. 8 Z hlediska systematiky zákona by podle našeho názoru bylo vhodnější část ustanovení upravující příjemce zálohy zařadit do ust. § 17a.	Byť je připomínka věcně správná, nedoporučujeme ji zohlednit, neboť pokud by byla zohledněna, tak by došlo ke zbytečnému rozšíření §17a o další odstavce.
	§ 17a	Návrh neřeší, jakým způsobem se bude postupovat	<ul style="list-style-type: none"> • Pokud bude nepřesně stanovený odhad

		<p>v situacích, kdy se povinnému subjektu nepodaří odhadované náklady dobře odhadnout (i když zřejmě půjde o výjimečné případy) – např. v situaci, kdy záloha samotná převyší celkovou výši nákladů.</p>	<p>výše nákladů na mimořádně náročné vyhledání ve výjimečných případech k tíži povinného subjektu, jde o případ, který je pro předkladatele zcela akceptovatelný, neboť smyslem předkládaného návrhu zákona je pouze zmírnění některých nerovnováh, které ve stávající právní úpravě existovaly v neprospěch povinných subjektů, ne zavedení nové nerovnováhy v neprospěch „slabších“ subjektů práva, tj. žadatelů;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Je samozřejmé a vyplývá to z obecných právních zásad, že pokud skutečná výše nákladů na mimořádně rozsáhlé vyhledání informací nedosáhne výše požadované zálohy, bude povinný subjekt tento rozdíl povinen žadateli vrátit, neboť by jinak na jeho straně vzniklo bezdůvodné obohacení.
Olomoucký kraj	§ 20 odst. 4 písm. d)	<p>Zásadní problém vidíme v koncepci rozhodování o odložení žádosti podle navrženého § 17 a 17a a jeho provázanosti na správní řád, která je řešena zavedením nového písmene v § 20 odst. 4. Ze zasláního textu s názvem „Věcný záměr novely zákona o svobodném přístupu k informacím“ vyplývá (viz část III a IV poslední odrážky), že předkladatel hodlá dosáhnout stavu, kdy rozhodnutí o odložení žádosti bude možno napadnout odvoláním podle správního řádu. Současný text § 20 odst. 4 mimo jiné stanoví, že ustanovení správního řádu se použijí „a) pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti“ a „b) pro odvolací řízení“. Text písmene a) je v současnosti vykládán tak, že se vztahuje pouze na použití ustanovení správního řádu o rozhodnutí (díl 6, resp. § 67 – 75) a o doručování (§ 19</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Na základě této připomínky a rovněž na základě připomínek MVČR byla na základě novely § 16 odst. 1 navržena explicitně stanovená přezkoumatelnost „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“ v rámci odvolacího řízení. • Dle našeho názoru z obecné úpravy správního řízení (§ 27 a násl. SŘ) nijak nevyplývá, že účastníky správního řízení budou i subjekty, jejichž osobní údaje jsou obsaženy v dokumentech požadovaných v rámci žádosti. Ostatně takový názor nebyl předkladatelům nikdy prezentován ani ze strany MV ČR v rámci neformálního (před)připomínkového

		<p>a násl.) a dále všech dalších ustanovení správního řádu, jejichž aplikace je pro vydání rozhodnutí nutná. Není tedy používán extenzivní výklad, na jehož základě by bylo možno užít další ustanovení správního řádu, zejm. ustanovení o řádných a mimořádných opravných prostředcích. Vzhledem k této skutečnosti je pak v § 20 odst. 4 obsaženo písm. b), které zakotvuje samostatně užití ustanovení správního řádu o odvolacím řízení. Právo podat odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti však nevyplývá přímo ze správního řádu, ale stanoví jej přímo zákon č. 106/99 v § 16. Vlastní řízení o odvolání se pak již podle § 20 odst. 4 písm. b) provádí dle správního řádu. Navrhovaná novela počítá s vložením textu písm. d), které je formulačně totožné se stávajícím písm. a). Domníváme se, že vzhledem k totožným formulacím bude nutno k navrženému písm. d) přistoupit stejně jako k písm. a), tedy aplikovat správní řád pouze v omezeném rozsahu přímo jen na vydání samotného rozhodnutí. Navržený text nezakotvuje podle našeho názoru právo podávat odvolání podle správního řádu. Pokud by opravdu rozhodnutí o odložení žádosti mělo být podrobeno přezkumu v rámci odvolání, měl by tak stanovit přímo text zákona č. 106/1999 Sb., tak jak to činí v případě rozhodnutí o odmítnutí žádosti. V žádném případě není vhodnou cestou dosažení takového stavu přes § 20 odst. 4, neboť by mohlo dojít ke zcela nežádoucí široké aplikaci správního řádu, která by umožňovala napadení rozhodnutí o odložení žádosti i mimořádnými opravnými prostředky.</p> <p>Navrhované ustanovení § 20 odst. 4 písm. d) rovněž vyvolává otázku, která část správního řádu má být na rozhodování o odložení žádosti použita. Má to být § 43 správního řádu nebo pouze obecná ustanovení správního řádu o rozhodnutí (díl 6, resp. § 67 – 75)?</p>	<p>řízení, resp. v rámci předběžných neformálních konzultací věcného záměru zákona (ostatně MVČR samo osobě navrhuje ve svém návrhu novely právní úpravy rozšíření aplikace správního řádu i na rozhodnutí o odmítnutí žádosti).</p>
--	--	---	--

		<p>Použití správního řádu na rozhodování o odložení žádosti s sebou nese i problém určení účastníků správního řízení. V případě žádostí o informace je častým jevem, že v požadované informaci jsou osobní údaje o dalších osobách a tyto osoby by musely být v případě rozhodnutí o odložení účastníky řízení, což nepokládáme za adekvátní. V této souvislosti proto postrádá smysl zavedení záloh, neboť i v případě požadování zálohy by povinný subjekt musel informaci kompletně vyhledat, aby spolehlivě zjistil okruh účastníků řízení. Z výše uvedeného jasně vyplývá, že není vhodné izolovaně řešit pouze jeden problém zákona č. 106/1999 Sb., ale musí dojít k rozsáhlejší revizi celého zákona (zejména jeho vztahu ke správnímu řádu). Olomoucký kraj upozornil na problém účastenství MV při připomínkování analýzy a ze stanoviska MV vyplynulo, že se bude v připravované novele zabývat i touto problematikou.</p>	
	§ 17a	<p>V kontextu navrhované novely si dále dovoluujeme upozornit, že má být ratifikována Úmluva Rady Evropy o přístupu k úředním dokumentům, která neumožňuje vyžadovat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Nelze proto vyloučit, že pokud nebude úspěšně vůči příslušnému článku úmluvy uplatněna výhrada, bude muset být úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledávání z našeho vnitrostátního právního řádu vyloučena, čímž by navržené novela ve svém jádru ztratila smysl.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Čl. 7 odst. 2 Úmluvy Rady Evropy o přístupu k úředním dokumentům mimo jiné stanoví, že <i>“za kopii úředního dokumentu může být žadateli účtován poplatek, který by měl být přiměřený a neměl by přesahovat skutečné náklady na reprodukci a doručení dokumentu.”</i> Dle názoru předkladatelů tato úprava nevylučuje nárokování náhrady nákladů na vyhledání informací (bez ohledu na to, zda je mimo řádně náročné či nikoliv), neboť tyto náklady lze podřadit pod obecnou kategorii nákladů na „reprodukcii informací“ (je totiž zřejmé, že předtím, než povinný subjekt může informaci poskytnout a v úzkém slova smyslu i reprodukovat, musí

			<p>tuto informaci i vyhledat...).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Předkladatelé jsou si však vědomi toho, že některými autory je prosazován výklad opačný, nicméně považují za pravděpodobné, že se ČR bude snažit pro zajištění právní jistoty vyjednat v připomínce zmíněnou výjimku (byť to dle názoru předkladatelů není bezpodmínečně nutné). Zřejmě stejného názoru je i MVČR, jako gestor právní úpravy, které v průběhu neformálních konzultací a rovněž i tohoto připomínkového řízení zavedení zálohy na mimořádně náročné vyhledání informací aprobovalo. • Vhodnost vyjednání předmětné výjimky ovšem neplyne jen jisté právní nejistoty stran výkladu předmětného čl. 7 odst. 2 Úmluvy, ale i z faktu, že čl. 6 Směrnice Evropského parlamentu 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru nárokování náhrady nákladů za mimořádně náročné vyhledání informací explicitně umožňuje – v případě neexistence předmětné výjimky aplikace čl. 7 odst. 2 Úmluvy by tedy mohl vzniknout rozpor mezi dvěma prameny práva, které mají v zásadě stejnou právní sílu, což je nežádoucí stav.
Hlavní město Praha	obecně	slovo „dle“ nahradit slovem „podle“, před spojkou „nebo“ vyznačovat čárku,	První část připomínky akceptována, druhá část s výhradou – před spojkou nebo se čárka nepíše v případě, že tato spojka vyjadřuje „alternativu“ což je většina případů v navržené právní úpravě

	§ 14 odst. 5 písm. a)	§ 14 odst. 5 písm. a) vypustit číslice „16a, 17 a 17a“,	Akceptováno částečně – vypuštění číslice 16a
	§ 16 odst. 1 písm. d)	v § 16a odst. 1 písm. d) za číslici „17a“ vložit slova „odst.1“,	akceptováno
	§ 16 odst. 3 písm. a)	v § 16a odst. 3 písm. a) za písmeno „c)“ vložit čárku a slova „nebo § 17 odst. 3, nebo doručení oznámení o požadavku na úhradu zálohy na mimořádně rozsáhlé vyhledání informací dle § 17a“ nahradit slovy „oznámení podle § 17 odst. 3 nebo podle § 17a odst. 1“,	částečně akceptováno
	§ 17	§ 17 přihlédnout k čl. 39 odst. 2 Legislativních pravidel vlády („v paragrafu nebo článku by zpravidla nemělo být obsaženo více jak 6 odstavců“),	Neakceptováno, neboť více odstavců v předmětném paragrafu dle názoru předkladatelů navrhovanou právní úpravu zpřehledňuje a lze se z tohoto důvodu odchýlit o obecného požadavku zmíněného v čl. 39 odst. 2 Legislativních pravidel vlády
	§ 17 odst. 3	v § 17 odst. 3 větě čtvrté slova „lhůty pro poskytnutí informace“ nahradit slovy „lhůty stanovené v § 14 odst. 5 písm. d) a odst. 7“, větu pátou vypustit a ve větě poslední slova „proti výši požadované úhrady“ vypustit;	Neakceptováno, naproti tomu akceptována připomínka Jihomoravského kraje, na základě níž došlo ke zpřehlednění navržené úpravy
	§ 17 odst. 4	v § 17 odst. 4 větě první slova „na poskytnutí informace“ vypustit a slova „podané žadatelem pro nesouhlas s výší úhrady oznámené povinným subjektem dle odstavce 3“ nahradit slovy „podle § 16a odst. 1 písm. b)“,	Akceptováno, pouze opraven překlep připomínkového místa – správný odkaz zní „podle § 16a odst. 1 písm. d)“
	§ 17a	v § 17a v nadpisu slovo „mimořádné“ nahradit slovy „mimořádně rozsáhlé“,	akceptováno
	§ 17a odst. 1	§ 17a odst. 1 slovo „může“ nahradit slovy „je oprávněn“, za číslici „60“ vložit mezeru, číslici „1000“ nahradit číslicí „1 000“ a v poslední větě slova „uveden odhad předpokládaných nákladů na mimořádně náročné vyhledávání“ nahradit slovy „uvedena výše odhadovaných nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací“;	Takřka zcela akceptováno; pouze bylo použita nedokovaná forma slovesného podstatného jména „vyhledání“, která je užívána v celém textu zákona, namísto nedokonavé formy „vyhledávání“
	§ 17a odst. 2	v § 17a odst. 2 větě první slova „Lhůta pro odeslání oznámení požadavku na zaplacení zálohy končí	První část připomínky akceptována, druhá nikoliv, neboť na základě rozhodnutí

		uplynutím pátého pracovního dne ode dne doručení žádosti o poskytnutí informace“ nahradit slovy „Oznámení podle odstavce 1 lze odeslat žadateli nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne přijetí žádosti“ a slova „vydaného podle § 16a odst. 6 písm. b) nebo“ nahradit slovy „podle § 16a odst. 7 písm. b) nebo c)“,	učiněného dle § 16a odst. 7 písm. b) není stanovována žádná lhůta pro poskytnutí informace (tato lhůta pro „vyřízení žádosti“ může být stanovena na základě rozhodnutí dle § 16a odst. 6 písm. b)).
	§ 17a odst. 3	v § 17a odst. 3 větě první slova „pro zaplacení“ nahradit slovy „k úhradě“ a větě třetí slova „na její výši“ vypustit,	akceptováno
	§ 17a odst. 4	v § 17a odst. 4 slovo „rozsáhlé“ nahradit slovy „mimořádně rozsáhlé“, slova „v požadavku na zaplacení zálohy“ nahradit slovy „v oznámení podle odstavce 1“ a slovo „svoji“ nahradit slovem „svou“,	akceptováno
	§ 17a odst. 5	v § 17a odst. 5 slova „o požadavku na zaplacení zálohy“ nahradit slovy „podle odstavce 1“,	akceptováno
	§ 20 odst. 4 písm. b)	v § 20 odst. 4 na konci písmene b) slovo „a“ nahradit čárkou, písmeno d) zrušit a slova „ustanovení o počítání času“ nahradit slovy „o počítání času“.	<ul style="list-style-type: none"> • S vypuštěním slov „počítání lhůt, doručování“ souhlasíme • § 20 odst. 1 písm. d) zrušeno a přiměřeně doplněno písmeno a)
	§ 17 odst. 3	S ohledem na značnou časovou nejednotnost při vyřizování žádostí a stížností jednotlivými povinnými subjekty, včetně rozhodování nadřízených orgánů o stížnostech, doporučujeme stanovit lhůtu pro úhradu nákladů za poskytnutí informace i zálohy na úhradu nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informace přímo zákonem. Stanovení této lhůty individuálně povinným subjektem považujeme za nevhodné z praktických důvodů, aby nedocházelo ke zneužívání této lhůty, srovnávání výkonnosti jednotlivých povinných subjektů a zbytečné kritice ze strany žadatelů i nadřízených orgánů.	Tato připomínka není akceptována, neboť v návrhu právní úpravy je stanovena pouze „minimální“ lhůta pro úhradu nákladů na poskytnutí informace, resp. zálohy na náhradu nákladů spojených s mimořádně náročným vyhledáním informací, což je nepochybně důležitý prvek ochrany žadatelů o informace. Pokud však budou povinné subjekty poskytovat lhůty delší jistě to nepovede ke stížnostem žadatelů o informace. Navíc tato flexibilní lhůta umožní povinným subjektům řádně a v souladu se zásadami dobré správy zohlednit individuální poměry žadatele.
	§ 17a odst. 3	S ohledem na značnou časovou nejednotnost při vyřizování žádostí a stížností jednotlivými povinnými	Tato připomínka není akceptována, neboť v návrhu právní úpravy je stanovena pouze

		subjekty, včetně rozhodování nadřízených orgánů o stížnostech, doporučujeme stanovit lhůtu pro úhradu nákladů za poskytnutí informace i zálohy na úhradu nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informace přímo zákonem. Stanovení této lhůty individuálně povinným subjektem považujeme za nevhodné z praktických důvodů, aby nedocházelo ke zneužívání této lhůty, srovnávání výkonnosti jednotlivých povinných subjektů a zbytečné kritice ze strany žadatelů i nadřízených orgánů.	„minimální“ lhůta pro úhradu nákladů na poskytnutí informace, resp. zálohy na náhradu nákladů spojených s mimořádně náročným vyhledáním informací, což je nepochybně důležitý prvek ochrany žadatelů o informace. Pokud však budou povinné subjekty poskytovat lhůty delší jistě to nepovede ke stížnostem žadatelů o informace. Navíc tato flexibilní lhůta umožní povinným subjektům řádně a v souladu se zásadami dobré správy zohlednit individuální poměry žadatele.
	§ 17a	Vymahatelnost neuhrazených nákladů a zálohy není podle našeho názoru rozpracována. Za dostačující, preventivní a výchovné považujeme sankční řešení formou nevratné zálohy a neposkytnutí informace v případě neuhrazení nákladů.	<ul style="list-style-type: none"> • Vymahatelnost neuhrazených nákladů a zálohy je dle názoru předkladatelů rozpracována dostatečně, rozšíření právní úpravy by bylo na úkor její přehlednosti • Nevratná záloha není předkladateli navrhována, neboť by taková úprava nepřiměřeně vychylovala nerovnováhu práv a povinností ve prospěch povinných subjektů, což nebylo cílem navržené úpravy • „Neposkytnutí informace v případě neuhrazení nákladů“ se v praxi ukázalo jako takřka nefunkční preventivní prostředek proti „zneužívání“ práv ze strany některých občanů podávajících „šikanózní“ žádosti, na jejichž základě povinné subjekty musely vyhledávat několik hodin požadované informace, které si nakonec žadatel nepřevzal.
	§ 17	Vymahatelnost neuhrazených nákladů a zálohy není podle našeho názoru rozpracována. Za dostačující, preventivní a výchovné považujeme sankční řešení	<ul style="list-style-type: none"> • Vymahatelnost neuhrazených nákladů a zálohy je dle názoru předkladatelů rozpracována dostatečně, rozšíření právní

		formou nevratné zálohy a neposkytnutí informace v případě neuhrazení nákladů.	<p>úpravy by bylo na úkor její přehlednosti</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nevratná záloha není předkladateli navrhována, neboť by taková úprava nepřiměřeně vychylovala nerovnováhu práv a povinností ve prospěch povinných subjektů, což nebylo cílem navržené úpravy • „Neposkytnutí informace v případě neuhrazení nákladů“ se v praxi ukázalo jako takřka nefunkční preventivní prostředek proti „zneužívání“ práv ze strany některých občanů podávajících „šikanózní“ žádosti, na jejichž základě povinné subjekty musely vyhledávat několik hodin požadované informace, které si nakonec žadatel nepřevzal.
	§ 20 odst. 4 písm. d)	Termín rozhodnutí o odložení žádosti je v textu chybně užíván, koncepčně nenavazuje na § 14 odst. 5 písm. a) a c), ani § 17 odst. 6 a § 17a odst. 3 zákona (brání-li nedostatek údajů o žadateli vyřízení žádosti, brání také vydání rozhodnutí (jakéhokoliv), stírá se rozdíl mezi § 15 odst. 5 písm. a) a b). Navrhovaná úprava § 20 odst. 4 písm. d) zákona tudíž podle našeho názoru postrádá smysl.	Zavedení povinnosti vydávat rozhodnutí o odložení žádosti v souladu se správním řádem a možnost jeho přezkumu v souladu se správním řádem (opravné prostředky) je dle názoru předkladatelů v zájmu ochrany zájmů žadatelů a je pojistkou proti možnému zneužití nově zaváděných oprávnění povinných subjektů. Na základě připomínek některých ostatních krajů a rovněž MV ČR, zejména s ohledem na přehlednost právní úpravy, byla aplikace režimu správního řádu rozšířena na veškeré případy „odložení žádosti předvídané zákonem.
	§ 14 odst. 5 písm. a)	Doplněné § 16a, 17 a 17a v § 14 odst. 5 písm. a) zákona považujeme za nadbytečné, neboť brání-li nedostatek údajů o žadateli vyřízení žádosti, je samozřejmé, že brání i vyřizování stížnosti a oznamování o úhradě nákladů a zálohy	Částečně akceptováno, vypuštěn odkaz na § 16a

	V 16a odst. 3 písm. a)	V § 16a odst. 3 písm. a), § 17 a 17a se vyskytují legislativně nejednotná vyjádření, u vyjádření procentní a finanční částky nejsou dodržena legislativní pravidla vlády.	Akceptováno a upraveno
	§ 17	V § 16a odst. 3 písm. a), § 17 a 17a se vyskytují legislativně nejednotná vyjádření, u vyjádření procentní a finanční částky nejsou dodržena legislativní pravidla vlády.	Akceptováno a upraveno
	§ 17a	V § 16a odst. 3 písm. a), § 17 a 17a se vyskytují legislativně nejednotná vyjádření, u vyjádření procentní a finanční částky nejsou dodržena legislativní pravidla vlády.	Akceptováno a upraveno
Karlovarský kraj		Bez připomínek	
Ministerstvo vnitra	§ 14 odst. 5 písm. c)	V případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost rozhodnutím do 7 dnů ode dne jejího doručení odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli,	Připomínka je akceptována, zejména v souvislosti s navržením doplnění ustanovení § 20 odst. 4 písm. a), které bylo rovněž navrženo ze strany MVČR.
	§ 16 odst. 1	(1) Proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí nebo o odložení žádosti lze podat odvolání.	Připomínka akceptována, a to zejména s ohledem na posílení procesního postavení žadatelů o informace; jedná se o pojistku proti možnému zneužití nových oprávnění svěřovaných povinným subjektům.
	§ 16a	(1) Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen "stížnost") může podat žadatel, a) který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6, b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno	S předloženými připomínkami se ztotožňujeme s následujícími výhradami: • V ustanoveních § 16a odst. 1, § 16a odst. 3 písm. a), 16a odst. 5 a § 16a odst. 7 písm. a), b) a c) navrhujeme doplnit příslušné odkazy na zálohu stanovenou podle §17a – bude upraveno v textu zákona.

		<p>rozhodnutí o odmítnutí nebo o odložení žádosti,</p> <p>c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí nebo o odložení žádosti, nebo</p> <p>d) který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.</p> <p>(2) Stížnost lze podat písemně nebo ústně; je-li stížnost podána ústně a nelze-li ji ihned vyřídit, sepíše o ní povinný subjekt písemný záznam.</p> <p>(3) Stížnost se podává u povinného subjektu, a to do 30 15 dnů ode dne</p> <p>a) doručení sdělení podle § 6, § 14 odst. 5 písm. c) nebo § 17 odst. 3,</p> <p>b) uplynutí lhůty pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7.</p> <p>(4) O stížnosti rozhoduje nadřízený orgán.</p> <p>(5) Povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí nebo o odložení žádosti anebo sníží výši úhrady nákladů.</p> <p>(6) Nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že</p>	<ul style="list-style-type: none"> • V ustanovení § 16a odst. 5 text „<i>anebo sníží výši úhrady nebo zálohy</i>“ navrhujeme vložit za slova „nebo konečnou licenční nabídku“, neboť další možnost rozhodnutí formou autoremedury měla být předřazena před možnost rozhodnutí o odmítnuté či odložení žádosti.
--	--	---	---

		<p>a) postup povinného subjektu potvrdí,</p> <p>b) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, nebo</p> <p>c) usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí nebo o odložení žádosti; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti, nebo</p> <p>d) stížnost zamítne, byla-li podána opožděně.</p> <p>(7) Nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. d) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že</p> <p>a) výši úhrady nebo odměny potvrdí,</p> <p>b) výši úhrady nebo odměny sníží; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti, nebo</p> <p>c) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, zjednal nápravu, jde-li o úhradu nebo odměnu za poskytnutí informace územním samosprávným celkem v samostatné působnosti, nebo</p> <p>d) stížnost zamítne, byla-li podána opožděně.</p> <p>(8) Nadřízený orgán o stížnosti rozhodne do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena.</p> <p>(9) Rozhodnutí podle odstavců 6 a 7 se oznamuje</p>	
--	--	--	--

		<p>žadateli a povinnému subjektu. Proti rozhodnutí vydanému podle odstavců 6 a 7 se nelze odvolat. Jde-li však o rozhodnutí podle odstavce 6 písm. c), nelze se odvolat pouze v případě, kdy rozhodl nadřízený orgán určený podle § 178 odst. 2 věty předposlední poslední správního řádu nebo podle § 20 odst. 5 tohoto zákona.</p> <p>(10) Je-li poskytnuta informace podle odstavce 6 písm. c), žadatel může ve smyslu odstavce 1 písm. a) nebo c) postupovat obdobně.</p>	
	§ 17	<p>(1) Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může žádat i úhradu nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací.</p> <p>(2) V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu nákladů, oznámí tuto skutečnost žadateli před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 anebo před uplynutím lhůty stanovené v rozhodnutí podle § 16a odst. 6 písm. b) nebo § 16a odst. 7 písm. c). V oznámení podle věty první povinný subjekt uvede, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady nákladů povinným subjektem vyčíslena, a stanoví žadateli lhůtu k úhradě nákladů, která nesmí být kratší než 15 dní ode dne doručení oznámení. Lhůta pro úhradu nákladů neplyne po dobu vyřizování stížnosti na její výši podle § 16a.</p> <p>(3) Pokud žadatel povinnému subjektu nesdělí do 15 dnů ode dne doručení oznámení podle odstavce 2 nebo ode dne doručení rozhodnutí podle § 16a odst. 7 písm. a) a b), že svou žádost bere zpět, je žadatel</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Obecně se předkladatelé s návrhem ztotožňují, ostatně tento návrh byl diskutován v průběhu neformálních konzultací mezi MVČR a Ústeckým krajem v lednu 2012 a návrh MVČR vychází z předběžného návrhu, který byl ze strany předkladatelů MVČR zaslán v lednu tohoto roku • Tento návrh považují předkladatelé (kromě dvou níže uvedených výjimek) v zásadě za souladný s návrhem předkladatelů, který byl však během jeho přípravy upravován s ohledem na připomínky dotčených odborů Krajského úřadu a připomínky ostatních krajů (došlo k jistému zjednodušení textu). • Předkladatelé návrh MVČR v zásadě vítají, krom následujících připomínek: <ul style="list-style-type: none"> ○ § 17 odst. 5 návrhu MVČR sice zavádí zálohu na úhradu nákladů spojených s mimořádně náročným vyhledáváním informací, nicméně počítá pouze s tím, že v případě, že žadatel žádost vezme

		<p>povinen nahradit povinnému subjektu náklady, které až dosud s vyřizováním žádosti o poskytnutí informací účelně vynaložil, a to až do výše nákladů uvedených v oznámení podle odstavce 2, případně do výše stanovené rozhodnutím podle § 16a odst. 7 písm. b). To neplatí, jestliže v oznámení o výši úhrady podle odstavce 2 nebyl žadatel o vzniku povinnosti podle věty první poučen.</p> <p>(4) Poskytnutí informace je podmíněno zaplacením požadované úhrady nákladů; pokud žadatel náklady ve stanovené lhůtě neuhradí, povinný subjekt žádost rozhodnutím odloží.</p> <p>(5) Povinný subjekt může žádat zálohu na úhradu nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací. Výše zálohy nesmí přesáhnout 60% odhadovaných nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací, nejvýše však 500 Kč. Oznámení o požadavku na zaplacení zálohy musí být žadateli odesláno do 5 pracovních dní ode dne doručení žádosti nebo ode dne doručení rozhodnutí podle § 16a odst. 6 písm. b) nebo § 16a odst. 7 písm. c) nebo ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odvolání podle § 16, jinak povinný subjekt ztrácí právo žádat zaplacení zálohy. Z oznámení o požadavku na zaplacení zálohy musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše zálohy povinným subjektem vyčíslena; povinný subjekt žadateli současně stanoví lhůtu pro zaplacení zálohy, která nesmí být kratší než 15 dní ode dne doručení oznámení. Lhůta pro zaplacení zálohy neplyne po dobu vyřizování stížnosti na její výši podle § 16a. Pokud žadatel ve stanovené lhůtě zálohu nezaplatí, povinný subjekt žádost rozhodnutím odloží. Pokud žadatel po zaplacení zálohy vezme žádost zpět, zaplacená záloha se nevrací. Zaplacenou zálohu započte povinný subjekt do celkové úhrady nákladů podle</p>	<p>zpět, záloha „propadá“ ve prospěch povinného subjektu. <u>Nárok na náhradu celkových nákladů na mimořádně náročné vyhledání informací</u> pak vzniká povinnému subjektu až ke konci lhůty, v níž žadatel může vzít svoji žádost zpět po oznámení požadavku na úhradu „<u>celkových nákladů dle § 17 odst. 2.</u>“</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Naproti tomu v navrhovaném ustanovení § 17a odst. 4 je stanoveno, že v případě, že je záloha zaplacená, vzniká povinnému subjektu nárok na náhradu veškerých nákladů na mimořádně náročné vyhledání informací (s horním omezením jejich výše odhadem jejich výše stanoveném v okamžiku zaslání oznámení požadavku na zaplacení zálohy). Tato úprava dle názoru předkladatelů lépe řeší problém „šikanózních“ žádostí o informace, při jejichž zpracování povinné subjekty „zbytečně“ stráví mnoho hodin vyhledáním informací. Takové „šikanózní“ žadatele zřejmě od jejich úmyslu zbytečně zatěžovat povinné subjekty neodradí značně omezená výše zálohy, nýbrž spíše vznik potencionálního mnohem vyššího finančního nároku, který vznikne v souladu s navrženým ustanovením § 17a odst. 4. ○ Předkladatelé samozřejmě v zásadě netrvají na maximální výši zálohy
--	--	---	---

		odstavce 2, přičemž úhrada nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací nesmí přesáhnout výši odhadu podle věty druhé.	navržená na 1000,- Kč; stanovení přiměřené maximální výše zálohy je věcí případných změn v legislativním procesu ... Předkladatelé nicméně v tomto okamžiku setrvávají na původně navržené maximální částce zálohy, neboť ze strany některých připomínkových míst byla tato výše označena za nedostatečnou.
	§ 17a	<p>(1) Lhůty stanovené v § 14 odst. 5 písm. d) a odst. 7 se odesláním oznámení o výši úhrady nákladů podle § 17 odst. 2 nebo oznámení o výši zálohy podle § 17 odst. 4 přerušují do dne zaplacení úhrady nákladů nebo zálohy.</p> <p>(2) Úhradu nákladů spojených s poskytováním informací a zálohu na tyto náklady je povinný subjekt oprávněn žádat pouze, pokud vydal a zveřejnil sazebník úhrad za poskytování informací a pokud žadateli oznámil výši úhrady nákladů nebo zálohy v souladu s § 17 odst. 2 a 5.</p> <p>(3) Pokud byla v licenční smlouvě sjednána odměna, nelze požadovat úhradu nákladů.</p> <p>(4) Úhrada nákladů, včetně zaplacené zálohy, jsou příjmem rozpočtu, z něhož je hrazena činnost povinného subjektu.</p>	Bez připomínek
	§ 20	<p>(4) Pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona</p> <p>a) pro rozhodnutí o odmítnutí nebo odložení žádosti,</p> <p>b) pro odvolací řízení a</p> <p>c) v řízení o stížnosti pro počítání lhůt, doručování a náklady řízení</p> <p>d) pro rozhodnutí o odložení žádosti podle § 14 odst.</p>	S navrženou úpravou souhlasíme, bude do návrhu zapracována

		5, § 17 a § 17a, ustanovení správního řádu ¹⁷); dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o počítání času a doručování, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení §178; v ostatním se správní řád nepoužije.	
--	--	--	--